

ת"פ 62637/07/14 - מדינת ישראל נגד רותם טורג'מן, קרן טורג'מן - כתב האישום בוטל

בית משפט השלום באשדוד

11 מאי 2017

ת"פ 62637-07-14 מדינת ישראל נ' טורג'מן ואח'
מספר פל"א 000436981/2013
מספר פל"א 436981/2013

לפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמות
1. רותם טורג'מן
2. קרן טורג'מן - כתב האישום בוטל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד לירן פרג'

הנאשמת 1 וב"כ - עו"ד מלי אטיאס (סנגוריה ציבורית)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ב"כ המאשימה תמנע מלהפריע במהלך חקירה נגדית.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

החלטה

ב"כ המאשימה תמנע מלהפריע במהלך חקירה נגדית.

השאלה או ההערה של ב"כ הנאשמת לגיטימית במסגרת חקירה נגדית וכל התנצחות בין הצדדים ו/או ויכוח מפריע לקידום ההליך.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העדה לא קיבלה את רשות הדיבור, מתפרצת, גם כשלא ניתנת לה רשות הדיבור וזאת לאחר שבית השפט הבהיר לה לא אחת, כי עליה להשיב לשאלות כשהיא נשאלת, והיא לא יכולה לנהל את ההליך ולהתערב במהלך התנגדויות או במהלך הסבר של בית המשפט, או החלטת בית המשפט באשר לאופן התקדמות ההליך.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העדה בת-אל מגידש זכאית ל - 103 ₪ בצירוף הוצאות נסיעה, בגין הגעתה למתן עדות.

עמוד 2

כתובת למסירת מכתבים מושב עוזה מס' בית 52 מיקוד 79575 ד.נ. שדה גת.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העדה, הגב' מילנה מנוס מרח' איילה 9/43 אשקלון זכאית להוצאות על סך 103 ₪ בצירוף הוצאות נסיעה בגין הגעתה למתן עדות.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש. כתב האישום המתוקן יסרק למערכת.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד ההודיה בעובדות שבפניי, הריני מרשיעה את הנאשמת בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום המתוקן, קרי, בניגוד לסעיפים 192, 249 ו- 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תקיפה שגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין והטרדת עד, בניגוד לסעיף 249 לחוק העונשין.

המדובר בשלושה אישומים תולדת אירוע מתמשך שתחילתו ביום 29.9.13 והמשכו ב- 3.10.13 ו- 6.10.13.

הנאשמת הודתה בעובדות כתב אישום מתוקן, שתוקן לאחר שבית המשפט נחשף לחלק מן הראיות והתרשם מנסיבות האירוע ועדות המתלוננת.

האיום המדובר נעשה באמצעות מכשיר הפלאפון.

הנאשמת והמתלוננת הסתכסכו ביניהן והתפתחה בין שתיהן תגרה במקום עבודתן בעבר, כאשר במהלך התגרה הנאשמת תקפה את המתלוננת וגרמה לה חבלה של ממש בדמות שריטות, נפיחות באזור המצח, המטומה, רגישות בלסת ושבר באף.

במועד סמוך לאחר אירוע התגרה פנתה הנאשמת לעדה במטרה ללמוד על תוכן עדותה במשטרה ו/או במטרה להנחותה מה למסור במשטרה. בנסיבות העניין, הואשמה והורשעה גם בהטרדת עד.

עמוד 4

כאמור לאחר שמיעת חלק מהראיות הנאשמת חזרה בה מהכפירה, כתב האישום תוקן והנאשמת הורשעה בעבירות שברישא גזר הדין.

הערך החברתי אשר נפגע הינו זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, הזכות לשלוות נפשו של אדם (באשר לעבירת האיומים) והזכות לפרטיות.

מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה דנן הינה ברף נמוך עד בינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל ממאסרים על תנאי עד עונשי מאסר בפועל שניתן להמירם בעבודות שירות או עונשי מאסר לתוקפות משמעויות, הכל בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, תוצאות האירועים ונסיבות עושי העבירה. [ראו רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11); ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.11.13); עפ"ג (מח' ים) 46599-01-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.15); ת"פ (רח') 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.14); ת"פ (נת') 36202-02-12 **מדינת ישראל נ' קבסה** (10.4.13); ת"פ (ת"א) 59862-01-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (5.6.13)].

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, ההסדר סביר בנסיבות המקרה דנן ומצוי במתחם הענישה.

לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשמת הודתה בעקבות תיקון כתב האישום.

לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשמת צעירה ללא עבר פלילי כלשהו.

לקחתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד האירוע כ- 4 שנים.

לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, מצבה הבריאותי והכלכלי ואת העובדה כי ניכר כי האירוע דנן איננו מאפיין את התנהגותה בדרך כלל.

נראה כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשמת ובית המשפט תקווה כי לא תשוב לבצע את העבירות.

אשר על כן ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, תוצאות האירוע, מדיניות הענישה, מידת הפגיעה בערך המוגן, מתחם הענישה, נסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירות, לרבות נסיבות אישיות, לרבות רכיבי ההסדר בין הצדדים על הנאשמת מוטלים העונשים הבאים:

מאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין או עבירות לפי סימן ח' לחוק העונשין (תקיפה מכל סוג) בניגוד לסעיף 249 לחוק העונשין.

הנאשמת תחתום על התחייבות על סך 5,000 ש"ח שלא תעבור תוך שנתיים העבירות בהן הורשעה. אם לא תחתום תיאסר למשך 50 יום.

באשר לרכיב **הפיצוי** אשר לו עתרה ב"כ המאשימה, בעוד שב"כ הנאשמת ביקשה להימנע מהטלת רכיב זה, על רקע מצבה הכלכלי של הנאשמת, סבור בית המשפט כי אכן יש מקום להטלת פיצוי לטובת נפגעת העבירה (הגם שבית המשפט התרשם לאחר ששמע את המתלוננת כי היא לא טמנה את ידה בצלחת במהלך אותה התקוטטות).

ב"כ הנאשמת ציינה כי הנאשמת צפויה לתביעה אזרחית, וכי אם תחויב יהיה בכך כדי להוות פיצוי הולם עבור המתלוננת. כמו כן נטען כי מצבה הכלכלי של הנאשמת אינו מאפשר לה לשלם פיצוי. ואולם, יכולותיה הכלכליות של עברין אינו מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי לטובת נפגע העבירה.

כמו כן הפיצוי אשר יגזר בהליך פלילי מכח סעיף 77(א) לחוק העונשין, יכול וינוכה מהפיצוי אשר יקבל נפגע עבירה בהליך אזרחי. [רע"פ 228/05 יאגודיב נ' מדינת ישראל].

כך למשל נקבע בפסיקה כי "... יש להניח, כי היבט אזרחי זה של הפיצוי תומך בכך שבעת חישוב מלוא הפיצויים להם זכאי הנפגע, יילקחו בחשבון גם הסכומים אשר נפסקו לטובתו במסגרת ההליך הפלילי... את השאלה אם יש לנכות מן הפיצוי שנפסק בהליך האזרחי את הסכום שנפסק בהליך הפלילי, יש להשאיר לערכאה הדנה בתביעת הפיצויים האזרחית. ... מכל מקום, יהיו אשר יהיו קביעותיו של בית המשפט שידון בתביעה האזרחית, הפיצויים שנפסקו בהליך הפלילי מכוח סעיף 77 לחוק יעמדו על מכונם". [דברי כב' הנשיאה דאז, הש' ד. בייניש ברע"פ 9727/05 ברנד גליקסמן נ. מ"י].

לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות האירוע ותוצאותיו, והתרשמתי מהדינמיקה שהתפתחה בין הנאשמת והמתלוננת, מערכת היחסים הבעייתית שהייתה ביניהם עבור לאירוע, התנהלותה של המתלוננת במהלך האירוע עצמו והעובדה שהנאשמת היא זו שבסופו של דבר הועמדה לדין, הורשעה ולקחה אחריות הריני קובעת, כי **הנאשמת תפצה את המתלוננת בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו**. הפיצוי ישולם ב 10 תשלומים. תשלום ראשון תוך 90 יום.

המאשימה תדאג לעדכן את מזכירות בית המשפט בתוך 30 יום פרטי חשבון מוטב נפגעת העבירה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

רבקה שורץ , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים לעניין היקף הפיצוי, שלא הוסכם מלכתחילה, , ומאחר שבית המשפט טרם קם מכיסאו, שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים לקביעת סכום הפיצוי לרבות המתווה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין הכולל את השיקול הנוגע לרכיב כספי, שקלתי גם את עמדות הצדדים הנ"ל ולפנים משורת הדין מתקנת את גזר הדין ומעמידה את סכום הפיצוי על סך של 4,000 ₪.

הסכום ישולם ב - 10 תשלומים שווים, תשלום ראשון תוך 90 יום.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

כאמור זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז,
11/05/2017 במעמד הנוכחים.
רבקה שורץ , שופטת בכירה